

Воєнелюбівіх благороденіє!

Немає ще миру і не видно ще кім
Великої, вельїтної війни ^у якій ніхто не знає
Вже мільони мученицького віну
Вдосілись і роки не в кожній землі Краю, —

І ще мир не достиг, не скорою засвітає,
І віє в тім війні якійсь дух не ворожий;
Вояк про обов'язок свій питає,
Смири красний, ніпний час вітає,
Поладу ступаючим шовь віє мов дух божий.

Надихані великим, світлим миром
Слова монархів та ~~принципів~~ ^{звітаннів} у тім бою,
А поклики про мир підчуті тимсь немирим,
Укритою ненавистю й злобою,
Лицарським та сегохвальбою.

Нехай же ще війна та своїм ходом
Як побіг розгулявшись поверх поля,
Хай розраховує са тут і тріг свого плодом
І робить діти своїх нярок зліародом,
Поки достигне тиг-велика доля боля!

Написано 9. січня 1916 р. Іван Франко.